utás ezt sejthette, mert a Miskolczot megelőző állomásnál titkon a vonatról menet közben leugrott és bérkocsit fogadván, hajtatott tovább. Ezen eset legközelebb az illetékes hatóságnál tárgyaltatni fog.

* **Két jegygyel itt maradt.** Egy h.-szoboszlói asszony tegnap felült a vonatra, hazamenendő. Már kétszer csengettek, midőn észreveszi, hogy jegyét valahol elvesztette. Hirtelen leszállott tehát, s egy másik jegyet váltott, ekkorra azonban a vonat már elindult. Az asszony rimánkodott a kocsiban ülők előtt, hogy legalább bennhagyott kosarát dobják ki, a mit meg is tettek. A kosár pedig tele volt — tojással, s képzelhető, hogy mind összetört.

* **Mozgósitás.** Tegnap ismét szállitottak a boszniai mészárszékre egy zászlóalj honvédet. Láttunk egy család apát, kit nő és ... gyermek sirattak, a tiszt ur aztán durván szakitotta el egymástól a kesergőket, ha a családfő annyira el volt keseredve, hogy ha hirtelen meg nem kapják fegyverét, ... a másvilágra expediálja a „tiszt ur“-at. Ilyet csinál az elkeseredés! Legyen ... jó katona az, ki mindég otthon hagyott ... küzdő családjára gondol.

* **Váradi Istvánné üzletébe** egy jó családból való 13—14 éves fiu gyakornokul felvétetik. —

LEGUJABB.

— **Mitrovicz, aug. 18. Három ... felkelő hadoszlop, keresztyének ... muzulmánok vegyesen — nyomul ... Maglaj felé. Bielinában szintén ha... felkelősereg alakult, mely a ... csapatokkal akar egyesülni.**

— **Zágráb**, aug. 18. Ma érkezett ... a horvátországi honvédséget mozgó... rendelet. Sok helyen nagy az ingeség, hogy fajrokonaik elleni harczba ... a katonákat.

— **Becs**, aug. 18. A jobboldali és főhad... Cupria mellett ütött tábort.

A Dobaj körül lefolyt harczokban a fel... hegyi ágyukat is használtak.

Csikos őrnagy e hó 15-kén Ljuber mel... ütközetbe bocsátkozott a felkelőkkel. Ez ... ben a dalmát honvédség is részt vett.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

A szülök figyelmébe!

Egy 10—14 éves növendék leányka vagy fiu teljes ellátásra, mérsékelt dijért fölvétetik egy uri családhoz, hol német lévén a társalgási nyelv, a mellett, hogy a növendék e nyelvnek hallása után birtokába juthat, még helyben zongora oktatás és privát instructióban is részesülhet.

— Bövebben ertesit a szerkesztőség. —

Ajánljuk

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

... hadügyministerium, ő felsége haditengerésze és számos jótékony intézet sat. szállitói

csász...királyi szabadalmazott gyárának legjobb és legajánlatraméltóbb

...eső köpönyeit, ...vizhatlan ponyváit, ágybetéteit, sátorkelméit.

László Mihály, az „Országos köznevelési egyesület“ nyilvános közép-iskolájának és nevelőintézetének igazgatója.

... Megjegyezzük, hogy az előkészitő osztályba kisebb növendékek is fölvétetnek, kik előképzést nyernek a gymnasiumi vagy realiskolai osztályokba való fölvételre.

Gondoskodtunk, hogy az intézet ujonnan berendezett helyisége (váczi-körut 54 sz., I. emelet) a testi és szellemi nevelés minden igényének megfelelő legyen; tágas, díszes tantermek, nappali és hálószobák a szükséges kényelem eszközeivel teljesen el vannak látva, s az intézetnek saját rendelő orvosa van.

Ama bizalom, melylyel a t. szülők és gyámok intézetünket rövid három-évi fennállása alatt megtisztelték, emeli önérzetünket s arra ösztönöz, hogy a nevelés és oktatásügy emelésén kétszeresen fáradozzunk, s midőn ezt nyiltan valljuk, ajánljuk a t. szülők és gyámok becses figyelmébe intézetünket.

Teljes programmal egyszerű levélbeli megkeresésre az intézet igazgatója szolgál, kivel a szünnapok alatt előlegesen értekezhetni az intézeti uj helyiségben (váczi-körut 54. sz., I. emelet) Budapesten.

(287.)

...örökösei könyvnyomdájában.

1878. X. évfolyam. 161. szám. Szerda, augusztus 21.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivataloknál.

Hirdetési dij:

Ötháabos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilttér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

EGYHÁZKERÜLETI NAGYKÖNYVTÁR DEBRECZEN

Debreczen, aug. 20.

Nem elég már a közös hadseregbeli haderő a boszniai okkupátió keresztülvitelére, hanem hogy a keserüség pohara csordultik beteljék a magyar hazában — a honvédségnek egyrészét is h a d i l á b r a állitották.

Sietnek ugyan hozzátenni a hivatalos lapok, hogy ez még nem azt teszi, hogy m o z g ó s i t á s, vagyis boszniai harcztérre való menetel, hanem csak azt, hogy egynehány zászlóalj ott a határszélen őrizetül fog állani.

Mind szép mese ez, és ha megszoktuk volna már hitelt adni azon hivataloskodásnak, hát még talán el is hinnénk, hogy igaz lesz, hanem akkor azt a honvédesküt nem ugy kellett volna fogalmazni a hogy van, hanem kereken kitenni benne, hogy a honvéd csak a határon b e l ő l tartozik szolgálni, mert bizony csak ugy megesküdött az a honvéd, hogy bárhova követni fogja a zászlót, mint az a közösügyes baka.

Most még csak azért állitották hadilábra, hogy a határt őrizze, majd ha odabenn szorul a kapcza, betolják hátvédnek, s végre azon veszik észre magukat, hogy a közösügyes bakával egy sorba állitották.

De nem is lehet az másként, mert hiszen országvilág tudja, hogy a honvédség a mai állapotában — egyetlen ágyuja sem levén, — hadképtelen. Ugy segitnek tehát a dolgon, hogy odaviszik, a hol ágyu van.

Bámulatos dolog az, hogy a mai időben a mikor már a harczot az ágyuk döntik el — a mikor annak a rongyos bosnyáknak is ágyuja százával van, a magyar honvédségnek nincs egyetlen egy sem, hacsak a bécsi arzenálból meg nem ajándékozzák majd egynehány — faágyuval.

Vajon mit gondolsz édes olvasónk, mi czélja, — mi rendeltetése van hát ennek a mi honvédségünknek? No majd megtudod nem sokára! Megtömik vele Boszniát, — mert hiszen az már miénk, a kongressus nekünk adta, tehát oda köteles menni a honvéd, mert az nem kivül esik a mi határainkon. Ott aztán majd a két külön intézmény — honvéd és közös hadsereg — igy a mint van czélszerütlennek mutatkozik s be lesz terjesztve minél előbb a törvényjavaslat a két hadsereg összeolvasztásáról.

Miután pedig az is a haditervhez tartozik, hogy a mennyire lehet magyar ezredeket kell tolni a boszniai mészárszékre, ezzel az osztrák vezénylet azt akarja megmutatni, hogyha mult évben Tisza Kálmán azt merte mondani, hogy drága a magyarvér, hát most már „csak azért is“ nem drága. Majd aztán ha sikerülni talál a felkelőket bármi véráldozatok árán leverni, ha többé nem lehet attól félni, hogy a szikla hasadékok halált szórnak a betolakodóra, ha a harcz zivatara langyos zephirré változik, ugy muzsika szóval, síp, dob, trombita zengéssel bevonulnak az osztrák ezredek is, hogy felváltsák a halálra fáradt s rutul összeroncsolt magyar csapatokat.

Igen, de ez még csak a rózsás oldala a dolognak, de hátha nem lesz mit felváltani? Auch gut! mondaná erre a granicsár generalis. El is hisszük, hogy nem siratná meg őket, hanem nem tudjuk aztán, hogy a sógorok támogatására honnan vennének magyar katonákat.

Egyébiránt hiába itt minden ellenmondás, — mikor hallgattak a magyar ember szavára? — nem használ a magyar sajtó naponkénti felszóllalása a czopfos politika megyen azon penészes irányban, melyet megszokott már követni s melynél ujabbat és jobbat teremteni nem képes, de a mely rövid időn megbosszulja magát.

Nehéz napok várnak reánk, vészteljes fellegek tornyosulnak hazánk egén s ki tudja, a villám nem fog-e hamarább lecsapni, mint gondolni lehetne, ki tudja, hogy a fegyver, mely a lázadás szitásával, ott küzdő fiaink ellen dolgozik, nem fog-é majd ellenünk is fordulni, ki képes nekünk biztositékot nyujtani, hogy a háboru tüze localizálva marad, s a mi hajlékinkat nem fogja érinteni.

Borzasztó aggodalomban s bizonytalanságban van a nemzet s nincs a ki biztató szót emeljen; fiaink vére hullását siratja, s nem bizik vezetőiben; bár merre néz, nem nyulik felé a mentő kéz, s nemzeti létünk sajkája a kétely örvénye felé sodortatik.

Az ország megválasztott képviselőinek feladata lenne követelni az országgyülés azonnali összehivását, hogy igy legalább volna hová fordulnia a nemzetnek panaszával, volna honnan várni a biztató szót, s sajgó sebeinkre orvoslást.

Nincs a ki szavát felemelje.
Hová vezet mindez?

Politikai hirek.

— **A honvédség mozgósitása.** Ő felsége rendeletére a honvédség egyrésze hadilábra állittatott, mégpedig a 83. honvéddandár, a 65. székesfehérvári, s a 3. szegedi zászlóalj állittatott ezuttal hadilábra.

— **Szakáll Antal** Gömörmegye rimaszécsi-kerület képviselője ki eddig az egyesült ellenzékhez tartozott, a függetlenségi-párthoz csatlakozását határozottan kijelentette.

— **Tisza és Szende** Bécsbe utaztak, hol fontos ministertanácsak tartatnak a honvédség m o z g ó s i t a s a ügyében.

A nagy diadal.

(S. B.) Buzovácz mellett nagy harcz volt megint. A hivatalos táviró siet azonnal tudtul adni, hogy a hadsereg immár Szerajevó felé nyomul. És ezen eredmény a Busovácz melletti harcznak köszönhető.

„A Villee dandár idejében való megérkezésének k ö s z ö n h e t ő a t e g n a p i n a p f é n y e s e r e d m é n y e.“

Ezt mondja a távirat.

Az osztrák urak vakmerősége már csakugyan végletekig megy.

F é n y e s e r e d m é n y n e k nevezik ez ujabb csatát, melynek napján ujabb száz meg száz szüle zokog, keservesen áldozatul esett gyermeke felett! Győzelmet jelentenek a magyar népnek, mely ily győzelmet, azon a földön, azokkal a harczosokkal szemben, nem óhajtott soha!

Dehát ki tekinti itt a magyar népet? Miköze ahoz Magyarországnak?

Itt Philippovics örül, az osztrák-urakkal egyetemben, kik nem gondolják meg a dolog végét: hogy mentől magasabb fokra hág kitörő kedvük, annál közelebb van az osztrák-magyar birodalom sorsa: a „m i n d e n h a t ó ö s s z e o m l á s.“

Egy szép reggelen csak jelentik, hogy teljesen elfoglaltuk Boszniát. — De még ez nem elég. Ott örökös villongások szinhelye lesz a föld; ott nagyszámu katonaságnak kell őriznie a rendet, különben füstbemegy az osztrák terv, s hiába volt hozva az elfoglalással járó véráldozat.

S a fehér czár majd kigondolja, hogy miként kell ujabb lázadást szitani; a muszka czár majd keres ürügyet a háborura.

Mentől közelebb vagyunk Boszia teljes elfoglalásához: annál közelebb van Magyarország f e l o s z l a t á s á n a k órája! . .

A katonák, kik ott a harcztéren szenvednek, s az ujabb ezredek, melyek most állittatnak hadilábra, akaratlanul Magyarország ellen munkálnak, s anélkül, hogy tudnák: a panszlavizmust szolgálják. — De hát igy akarják ezt az államférfiak.

Philippovicsnak megparancsolták, hogy menjen Boszniába; Philippovics ráparancsol a katonákra, hogy harczoljanak. S ők őseikhez méltóan, dicséretesen állják ki a tüzpróbát, — tizenkét órán keresztül kifogástalanul vivják a szörnyü harczot, — leverik az ellenséget, s nyomulnak Szerajevó felé . . .

S azalatt Magyarország felett zug a lélek harang! . .

Diadal ez.

— **BUDAPESTI HIREK. Gyermek-kitevés.** Egy király-utczai ház kapuja alatt egy három hetes leány gyermek találtatott. **Öngyilkossági** kisérlet. Egy 16 éves leány a Dunába ugrott. Kimentették. **Az orsz. levéltár** rendezése gyorsan halad. **Tüz.** Tegnap a lövész-utczában egy pálinkás-boltban a szesz meggyuladt, és két ott dolgozó fiatal embert összeégetett.

H o r v á t h M i h á l y. †

1809.—1878.

Horváth Mihály püspök, 1848/49-iki kultusz-miniszter, Magyarország nagynevü történetirója, — aug. 10-én Carlsbadban meghalt.

Horváth Mihály 1809-ben született Szentesen. Az elemi iskolákat és a középtanodákat Szegeden végezte. 1825-ben a váczi püspöki papnöveldébe lepett, s hat éven át tanulta a bölcsészeti és hittudományokat, 21 éves korában letette a budapesti egyetemen a szigorlatokat.

Egy év mulva pappá szenteltetvén, mint segédlelkész előbb Dorozsmán müködött három évig, aztán Kecskeméten s Nagy-Kátán müködött.

Az 1848/49-ki nagy események az ő munkásságára is befolyással voltak annyiban, hogy csendes müködési teréről előbb egy államélet pályára, aztán a számüzetés keserü sivatagára ragadták el.

A K o s s u t h kormányzósága alatt a Szemere-miniszteriumban a kultusz-tárczát viselte,

A világosi fegyverletétel után neki is bujdosnia kellett. Számüzetése 18 évig tartott. — S ekkor lépett az irodalom mezejére.

Horváth Mihály első munkáját 1830—32-ben irta. E müvet pályázatra küldte, hol nagy dicséretekkel érdemesitve lett a jutalomra.

Nagyobb müvei közül első volt „A m a g y a r o k t ö r t é n e t e“ czimü, mely 1840-ben jelent meg.

Ezután két nagy monumentalis müve jelent meg: „Huszonöt év Magyarország történetéből“, és „a magyar f ü g g e t l e n s é g i harcz története“ czimüek.

Mikor e nagy müveket bevégezte, megkezdte a magyar keresztyén-kath. egyház történetének kutatását s megirását.

Bujdosásából hazatérve, Szentesen képviselőnek szólitották fel azonban nem fogadta el ez ajánlatot.

Később Szegedről küldték fel a parlamentbe,

Horváth elhunytát szélhüdés okozta.

Béke porainak! . . .

Debreczen, aug. 21.

„Ordits kapu, kiálts város, mert eljött az urnak itélet napja!

Ez volt tiszteletes Gernyeszegi Menyhért uramnak textusa, azon napon, midőn Erdélyország rendei összegyültek fejedelem választásra Apaffy Mihály halála után. Abban az időben mindenki tudta, hogy Erdélyország alkotmányos fejedelemsége végnapjait éli.

Most olvassuk a „Debreczeni Ellenőr“ 158. számábaa „Memento mori“ czimü czikkre a feleletet, s meggyőződtünk teljesen, hogy ezen epébe mártott s gyanakodással irott cikkben egyedül csak a tehetetlen düh vicsorgatja fogát.

Minden tettök, minden mozdulatjuk elárulja, hogy a hivatalosztásban akarják bukásukat megboszulni s a szenvedett csorbát kiköszörülni.

Azt mondják nem akarnak pártállást foglalni, hát mire való volt a két bukott képviselőt a kijelölő bizottságba bevinni? Nem pártoskodás ez?

Fájdalom sok hütelen gyermeke volt már e hazának, sok szép igéret — biztatás változott keserü valóvá, de nem kisebb hiba volna, ha valaki csak azért hogy hivatalba juthasson lelkiismerete meggyőződését áldozza fel.

Mikor jön már el azon idő, hogy a hivatalnok is ki merhesse mondani egyéni meggyőződését, a nélkül hogy ezért állását koczkára tegye?

Mikor jön el az idő hogy magyar országnak olyan kormánya legyen, mely megengedje, hogy a hivatalnok, mint polgár, önálló független gondolkozásu lehessen s egyes, talán tulbuzgó közegek — ne vehessenek maguknak bátorságot akár nyiltan, akár titkon, fenyegetéssel erőszakolni a lelkiismereti meggyőződést.

Mai napig, fájdalom a csuszás-mászás korát éljük, s a tettetés iskolája veszélyes, lealacsonyitó tant hirdet, a lelkiismereti szabadság csak fixa idea, mely a kenyér és muszály politika nyomása alatt nyög.

Polgárok! holnap lesz a tisztujitás napja, saját kezeitekbe van letéve városotok ügye, ne hallgassatok a vak szenvedély szavára, — hanem v á l a s s z a t o k é r t e l m e s, h i v a t o t t e m b e r e k e t; ne azt nézzétek, hogy a mult választáskor milyen tollat viselt, hanem azt, hogy az elmult hat év alatt, hogy töltötte be hivatalát, és leend képes azt betölteni!

Ne pártoskodjatok, hanem párt szinezet nélkül egyedül a józan ész szavára hallgatva szavazzatok, mert hat év hosszu idő, s hosszu lesz addig szenvedni ha rosszul választottatok!

S. Gy.

A boszniai hadjárat.

(—s.) Egy bécsi lap szerint az osztrák-magyar csapatok már bevonultak volna Szerajevóba.

Ezen hir n e m i g a z, maga az illető lap sem hiszi el. Hogy is történhetett volna ez meg nagyobb véres csata nélkül? Szerajevót megerősitették a felkelők, s az nagyobb ostromot is képes lesz kiállani. Ha sikerül is tehát Szerajevót bevenni: az nagy véráldozattal fog megtörténni.

Bécsbe érkezett hirek szerint Golub Babics és több fölkelő vezér hiveikkel együtt Srbnél lerakták fegyvereiket s más fölkelő csapatok is példájukat követni szándékoznak. — Sluinból ellenben hire érkezett, hogy Prosiceni-Kamennál a Korona-hidon mohamedán fölkelők gyülekeznek s két tábor redif is csatlakozott volna hozzájuk Noviból. — Aug. 16. és 17-ikén a 18-dik hadosztály egyes szakaszai a Stolacz mellett erős positiókba gyülekezett fölkelőkkel részleges ütközeteket vivtak, a mi fegyvereinkre kedvező kimenettel. A csapatok vesztesége csupán 2 halott s 15 sebesült.

A brestovskói főhadiszállásról érkezett jelentés szerint az Ovziluka és Han-Bielalovácz-közti erdős utszoroson összegyült fölkelőket teljesen meg és szétverték 16-án csapataink. Az ütközetet Willecz dandára döntötte el, mely az ellenséget — borzasztó közlekedési akadályok leküzdése után — megkerülvén, hátban támadta meg, mire általános rémület közt futamodtak meg a fölkelők. — Táborhelyükön 20 sátrat, temérdek fegyvert, élelmi- és lőszer készleket kocsikat, lovakat stb. találtak csapataink. — Veszteségünk — a gyors és elhatározó föllépés folytán — mi alig hihető — csupán 12 ember; az ellenségé sokkal több; azonkivül 130 foglyot s két zászlót is vesztettek. Tegethoff hadoszlopa, mely Zeniczából Visoka felé küldetett előre, tegnapelőtt makacs, de győzelmes ütközetet vivott Kakanj mellett a fölkelőkkel. Visoka ma már csapataink kezében lehet, melyek még ma folytatják az előnyomulást s holnap már Serajevó előtt lesznek.

— **VIDÉKI HIREK. Rablógyilkosságot** követtek el a minap a rojthi határon. Egy nagybáródi férj, feleség és egy gyermekből álló izraelita családot támadtak meg valami rablóczigányok, — s a három egyént iszonyu kegyetlenségek közt megölték. **B.-Ujfaluban** szombaton éjjel tüz ütött ki, mely több házat és jelentékeny gabonát elhamvasztott. **Dancsházán** a közelebbi napokban egy ottani gazda 7 és 4 éves leánykái a falu alatt játszottak, miközben egy vizzel telt verembe estek, s mindketten belehaltak. **Gyilkosság.** Nagy-Szombatban egy ottani mészáros feleségét egy késsel veszélyesen megszurta. Az asszony felgyógyulásához nincs remény. **Kutyafuttatás** lesz Győrött. A kolbász- és sült hussal gátolt akadályversenyre, tizenöt kutya neveztetett.

Hirek a háboruról.

Banjaluka megrohanásáról ezeket irja az „Ellenőr“: A több ezer emberre menő fölkelők megjelentek a város előtt, lemészárolták a gyönge őrséget s megrohanva a kórházat, legyilkolták valamennyi sebesültet, orvosokat és betegápolókat s végül felgyujtották a várost. Török-Samáczot szintén megrohanták a fölkelők, lemészárolva mindenkit, azonkivül lőttek a Száván tul fekvő Samáczra. A veszély oly nagy volt, hogy az ottani vámszedő a pénztárral menekült. Egy nagy élelmezési csapatot állitólag elvágtak a főtesttől s több jól védelmezhető magaslatot szállottak meg, sőt az előrevonuló és Serajevóhoz közeledő csapatok egy része parancsot kapott a visszavonulásra, hogy megvédje Maglaj és Jaicza őrséget. — Szapáry altábornagyot egészen körülvették s iszonyu veszteséget idéztek elő. S pedig szerb bandák támadták meg, melyek már Török-Broodig czirkálnának. Szapárynak a zágrábiak szemére vetik hogy az oguliui és péterváradi ezredeket áldozta föl, mig a magyar ezredeket megkimélni igyekezett; amazoknak kellett az első sorban állaniok, mig a magyar katonak egyetlen lövést se tettek. Ezen és más más rágalmakat különösen a nyugalmazott határvidéki tisztek kolportálják.

Egy másik tudósitás ezt irja Zágrábból: „A banjalukai kórházban a mi sebesülteinken kivül néhány török sebesült is feküdt. Azon ürügy alatt, hogy azokat meglátogatják több

---

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A SZERENCSE FIA.

Regény az életből.

Irta: **Zombori Gedő.**

(38. folytatás.)

Ellene volt e viszony, fájt, bántotta a hölgynek a báró iránt való szerelme, s ő nem szólhatott ellene, mert ha most Ayda ajkától erőszakkal elragadja a kelyhet, melynek ize éltet csepegtet szivébe, ereibe: Ayda menthetlenül a halálé lesz.

— Várni fogok.

Utazást, — más helyre való átköltözést ajánlott, Ayda ragaszkodott a helyhez; termeit nem nyithatta meg, Ayda nem volt többé a régi szépség, nem az a páratlanul kedves és tapintatos modoru fiatal hölgy, kinek körében izlés, kedv, fesztelenség s magas szellemü társalgás egyesült, nem többé az a vágyó nyughatatlan sziv, mely e légkörben nem találta fel magát, zajt tomboló kedvet vadászott, hogy elkábitsa gyermekes elérhetlen ábrándjait. — Higgadt, komoly gondolkozásu nő lett, a ki kezdett tanulni, mestereket fogadott és tanult. Nem volt többé az a megragadó szépség, kellet bübájával, a nyugoti betegség letépte arczáról kelet rózsáit, egyike lett azoknak, a kiket szépnek csak azért mondunk, mert van valami arczukban, a lélek tisztasága, szépsége, hangjokban valami oly vonzó, a sziv és a kebel nemességének gyönyörü csengése, hogy önkéntelenül oda tapad lelkünk hozzájok, mint a nőiség eszményképéhez.

De csak az emelkedettebb érzésü férfi sziv talál tartós boldogságot egy ily hölgy oldalánál; a könnyelmü lelkeket hidegen hagyja e szellemi kincsek varázsa.

Hónapok mulva Ayda ismét fogadott társaságot. Uj emberek voltak azok, a multtal teljesen ismeretlenek, a báró barátjai, barátnéi; az ő szelleme, óhajtása volt uralkodó a palotában. Bodort nem ismerte, nem emlegette azok közül senki.

Szegény fogoly, Ayda nem emlékezett már reá.

Ayda palotájához egy kis düledező régi épület támaszkodott. Nem volt benne több, mint egy nagy boltives szoba és egy setét zug. Az a szoba zsibárus bolt volt, — ócskaságok, hasznavehetetlen limek-lomokkal tele. — Az Ayda fényes termeinek nagyobb ellentétet alig képzelhetni, mint volt ez a rendezetlen szennyes rakhely, melyben ritkaságok, értékes tárgyak, ócska vasak, hasznavehetetlen rongyokkal, — arany, ezüst müvek, nagy értékü festvények, értéktelen cserépdarabokkal össze-vissza hányva feküdtek por és penész alatt. Ez az öreg zsibárus Idzeboj lakása. Kevesen ismerték, csak nagy ritkán néz be oda egy eladó, vagy valami vásárló régiségbarát. — Utczán emberek közt csak alkonyatban jelent meg. Szegény ember volt, a volt róla a közhiedelem, és nem törődött vele senki.

A bolt szobából keskeny sötét szoba nyilik, zug, mely a zsibárusnak konyhául, kamarául és hálószobául szolgál.

A szomszéd emeletes épületben fényes termek nyilnak egymásba, szolgák lótnak-futnak, — hordják össze a vendégek számára a drága ételeket és italokat. Lenn a boltban, a kit már mi ismerünk az a 70 év körüli öreg, halvány összetört alak, ül órákig, elmerengve s hideg viz mellett költi el penészes kenyerét, száraz sajtját.

Fenn a palotában a gazdag teritékü asztalt előkelő vidám társaság üli körül. A vidámság hangja, az egymást felváltó kocsik robaja behallatszik a zsibárus boltba. Ez az ellentét nem látszik bántani a beteges halvány arczu öreget, hallgatja kéjjel, örömmel, s máskor olyan bánatos arczát néha az öröm, sőt talán a boldogság egy-egy pirja önti el.

Este volt; be volt már zárva a zsibárus bolt ajtaja.

A vigadók zaja elhallatszott, a hintók elrobogtak, a csillárok kialudtak.

Az öreg zsibárus fölkelt nagy zsölye székéből, melyről azt állitá, hogy abban valaha siestái közt Pázmán szőtte szent (?) ábrándjait. Kezébe vette a pislogó szövétneket, s a sötét kamarába lépett.

A kis szoba egyik szögletében tüzhely állott, melyen az öreg néha kávéját melegitette. Idzeboj oda lépett, megnyomott egy kis kőkoczkát. Ajtó tárult fel, s az öreg szövétneke egy összeontott boltozatot világitott meg. Biztos léptekkel haladott rajta végig. Azon földalatti átjáratnak volt ez egy még ugy a hogy épen maradt darabja, mely a hagyományok szerint egy itt egymás közelében állott férfi és női zárdát kötött össze. Mindkettőt, egyiket a „szent király utcza,“ — másikat a „szent György utcza“ szegletén I. I s t v á n király akkor alapitotta, midőn Z s o m b o r t a B u c fiát e tájon megverte, s huzamosabban itt tartózkodott.

A lámpa kialudt, de azért biztosan haladt tovább. Kis vas ajtóhoz ért; kivette zsebéből a kulcsot, s kinyitván az ajtót egy tekervényes csiga lépcsőn lépdelt fölebb. Jól ismert mindent, ugy látszik gyakran jár itt, a setétben is megtalál egy kis gombot. Szétnyilik a rejtett fali ajtó, s az öreg zsibárus bátran, mint sajátjába, lép egy gazdagon butorozott szobába.

Hiányzik ugyan már innen a régi mesés keleti fény; de a mi ott maradt az is meglepő. A szoba közepéről remek metszésü mahagóni asztalról szines kristály üvegeken halvány fény szürődik át. A talaj persa szőnyegekkel, a falak tibeti szövettel bevonva, tükrök nagybecsü képekkel boritva. A kandalló márványa felett szobrok, ezek között egyiptomi vázakból orcheadok és chiadalok bocsátják le száraikat, leveleiket, virágaikat, hogy a szőnyeg remek szőtt virágaival és szeszélyes alaku arabeskjeivel ölelkezzenek.

A nehéz chinai selyemmel bevont kereveten, fejét tenyerébe hajtva, mind e fény közepette egy ifju hölgy — Ayda szomoruan tekint maga elé.

Az öreg halkan közelebb lépett, körülnézett. Midőn a hölgyet meglátta szemei örömtől sugárzottak s a legbensőbb szeretet hangján szólt:

— Aydám! édes leányom!

— Te vagy az kedves jó atyám? kérdé a hölgy; felállott; kitárta karjait, átölelte forrón a vézna alakot, csókokkal halmozá a ránczos homlokot.

— Két napja nem láttalak, nagyon, nagyon éreztem, hogy szükségem van reád!

(Folyt. köv.)

török a kórházba jött, majd hasonló módon fel nem tűnve ismét tőbben, végre egész csapatok érkeztek ide. Mint később kiderült valamennyi fegyvert hordott a ruhája alatt. Egyszerre iszonyu vészkiáltás és lárma keletkezik a kórházban, a Banjalukában táborozó csapatok oda sietnek, hol borzadva látták a vérükben uszó és meggyilkolt összes sebesülteket. orvosokat és betegápolókat, A benyomult törökök ellenálltak, de a katonák hamar legyőzték és leszurták őket. A csapatok azután a házakba hatolnak, honnét egy csomó csőcseléket hoztak ki, s ezeket is minden habozás nélkül leszurták. Végre, miután a szerencsétlen sebesültek, orvosok és betegápolók holttesteit eltakaritották, a várost körül keritették, ágyukkal lődözték és fölégették. Banjaluka városa nem létezik többé.

A 20. (Szapáry) hadosztályból elestek, megsebesültek és eltévelyedtek a következők:

Tuzsla mellett aug. 9., 10. és 11-én:

A 39. gyalogezredből: Láner Victor és Herczeg Herman századosok megsebesültek. Peschka József főhadnagy elesett, Gerenday Tódor és Horn Károly főhadnagyok megsebesültek, Mayláth Pál hadnagy elesett, Olbert Nándor, Herschkovitz Izrael és Schönberger Samu hadnagyok megsebesültek. Pap József főhadnagy eltévedt.

A 61. gyalogezredből: Schaffer János százados és Kreutziger Emil főhadnagy elestek. Petter Antal őrnagy, Ratkovics Adolf főhadnagy és Tomandl Ferencz tiszthelyettes megsebesültek.

Dobaj mellett aug. 16-kán:

A 16. tartalékezredből: Ozsegovics Mihály százados elesett, Turesics Márk százados meghalt, Csueskovics Lázár hadnagy könnyü sebesült.

A 78 tartalékezredből: Sarlay Fülöp őrnagy és Loy Adolf százados elestek. Schmidt Nándor százados megsebesült.

A 39. gyalogezredből: Gissübel Fridrik őrnagy veszélyesen megsebesült.

A 61. gyalogezredből: Schaffer Antal százados és Hesse Adalbert hadnagy megsebesültek.

A 70. tartalékezredből: Gelber Herman hadnagy megsebesült.

VIDEK.

— A „Debreczen" levelezése. —

Érmellék, aug. 18.

Egyik nap esik, másik nap olyan forrón süt a nap, hogy ember és állat alig állhatja. Ily változó időben bizony nehezen tudtuk a nyomtatást — ugy a hogy bevégezni. Ősz vetéseink meglehetősen sikerültek, bárha a téli nagy hó alatt meg is ritkult a vetés, de kipótolta sokkal nagyobb kalászszal. Ez tehát meglehetős, hanem a tavasz vetés aztán annyival gyengébb, különösen a tengeri, mert mikor legjobban kellett volna, akkor nem volt reá eső, s mikor már ismét nem kellett volna, akkor hetekig ázott.

Annál szebben mutatkozik szőllő terménsünk, ugy hogy ilyen termést már régen nem láttunk, csak meleg septemberi napok legyenek, hogy tökéletesen kifejlődhessék a termés s akkor a sok sanyaru esztendő után még is érnénk pár jó napot.

Igen ám, ha ebbeli örömünk közé a keserüség csepjei is nem vegyülnének, eszünkbe jutván Boszniában harczoló, vagy talán már el is hullott fiaink sorsa s állapota. Az a kinos nyughatatlanság, mely az illető szülék, rokonok arczain meglátszik, az az aggodalom melyben az ithon özvegyen, árván maradt anya s gyermekek sohajtásaiba vegyül, leveri a szemlélőt s önkéntelenül kérdezi: mire való volt mindez? Miért kell nekünk egy ilyen — a magyar faj pusztitására irányzott akcióba bele menni, miért kell nekünk becsületes magyar családokat tönkre tenni, hogy egy pár kecske tolvajjal többet számláljon népesedési statisztikánk?

És ha már az intéző uraknak kedvök volt a dolgok rendét ilyen szépen intézni, ha már csakugyan el kell vitéz fiainknak idegen ügyért, idegen érdekekért hullaniok, legalább azt tenné meg az osztrák hadügyér — magyar miniszterekről ne is szóljunk, — hogy az elesettek nérsorát azonual minden halogatás nélkül közölné, mert mégis csak jobb tudni a bizonyos — bár megrenditő valót, mint a kinos bizonytalanság kételyei között botorkálni!

Ha egyes szülék tudakozódnak fiaik sorsa felől, elutasitják őket, azok pedig ha életben vannak is, nem irhatnak semmit, mert örökös harczban s küzdelemben vannak. Az álhirek sok szülét megrikatnak, mert hát ilyen zavaros világban hirgyártók kerülnek quantum sátis; egyik borzalmasabbat mond, mint a másik, mely ha igaz volna, már régen nem volna ott egy katona sem életben.

Ha pedig az elesettek nérsora mindig pontosan közölve volna és általában a közönség az események felől mindig pontosan tájékozva lenne, az ilyen hirkovácsok mindjárt kevesebb hitelre találnának.

De hát az osztrák politika mindig szerette a titokszerüség jellegét hordani, mindig titkolta a valót, s többnyire nevetségessé tette magát — az olyan „egy kozák, két ló" féle hazudozásokkal, melyekkel felhagyni nem akar, bárha tudhatná, hogy azok többé hitelre ugy sem találhatnak.

Hire jár, hogy ujabb mozgósitások fognak történni, tehát ujabb gyász régi gyászra.

Miért is hagynának itthon egy munkás kezet is, hadd hangozzék a jaj szó kelettől nyugotig csak a Behemót pokla teljék meg s bizonyos nagy urak hiuságának legyen elég téve.

r. l.

UJDONSÁGOK.

* **A tisztujitó közgyülésre**, mely holnap délelőtt fog kezdődni a városháza nagy tanácstermében, felhivjuk a városi bizottsági tagok figyelmét, s kérjük, hogy azon, teljes számban megjelenni sziveskedjenek.

* **Nyilt köszönet.** Mindazon rokonaink s jó barátaink, kik megboldogult gyermekünk mult szombaton történt végtisztességtételénél jelen lenni, és ezáltal mély bánatunkban osztozkodni kegyeskedtek, fogadják szivből jövő köszönetünket. — Debreczen, aug. 21.-kén Südy Ferencz, nőm nevében is.

* **A boszniai harctéren** megsebesült magyar katonák részére Deutsch Albertné urhölgy egy csomó sebkötőt küldött hozzánk. A magyar sebesültek részére nálunk ezuttal ez az első adomány, melyért fogadja az adakozó köszönetünket; hisszünk hogy városunk derék honleányai nem fognak késni a nemes példát csakhamar utánozni. Mi szenvedő honfitársaink érdekében a legkészségesebben fogadjuk és küldjük illető helyére az ily adományokat.

* **Kapcza betyárok** garázdálkodtak Sámsonban a mult hétfőn hajnalban. Ugyanis Rosenberg Mártonné háza ablakánál a mondott időben hat ismeretlen egyén bebocsáttatást követelt. Nevezett Rozenberg, kinek füszerüzlete van, ez alkalommal épen nem volt otthon, neje pedig egyedül lévén nem merte kinyitni az ajtót, hogy az illetőket bebocsássa. A hat betyár, kik között egy katona is volt, azonban betörte az ablakot, s már azon helyzetben voltak, hogy a betört ablakon keresztül a szobába egyenkint bemásszanak. A megrémült asszony, ki a káromkodásokból is eleve kivette, hogy rablókkal van ügye, a vész pillanatában különös mentő gondolatra jutott, s azt végre is hajtotta azonnal. Nevezetesen az elárusitásra szánt tört paprikából egy marokkal az ablak felé közeledett, s azt éppen abban a pillanatban szórta az egyik rablónak szemei közé, midőn az az ablakból a szobába ugrani szándékozott. Ugyanigy cselekedett a többivel is, a kik ilyen módon szemeik világától habár rövid időre megfosztattak, rablási szándékuk kivitelében megakadályoztattak. Ezután az asszony szájt ütött, s addig, mig a kapczabetyárok az udvaron levő kutnál szemeiket mosták, minek következtében azonban a paprika még jobban csipte nemcsak szemeiket de arczrészeiket is, a zajra összegyült lakosságnak sikerült a hat kapczabetyár közzül ötöt azonnal elcsipni.

* **Dr. Kempf József**, mint egy ide küldött sürgönyéből olvasni alkalmunk volt, már holnap hajnalban városunkba fog érkezni. Hosszu távollét után tehát látni fogjuk azon férfiut, ki a török hadseregnél mint törzsorvos működött. Midőn ennélfogva üdvözöljük a körünkbe visszatérő derék orvost, egyszersmind ösmerőseinek, barátainak és a szenvedő betegeknek tudtára adjuk, hogy e hó végeig régi lakásán varga-utczán, azontul pedig kisvárad-utcza saját házában lesz található.

* **„Magyar vasuti évkönyv"** czimü munkát ad ki Mihók Sándor a „Compass" szerkesztője. Az első évfolyamnak előfizetési ára 4 frt o. é. Az előfizetési pénzek szeptember 15-dikéig Mihók Sándorhoz Budapestre küldendők.

Szerajevó bevétele.

Bécs, aug. 20. Tegethoff tbnok az 1. és 2. hegyi dandárral és a 6-dik hadtesttel Zeniczából elindittatott Szerajovónak.

Aug. 17-éről jelenti Tegethoff: az előnyomulást megkezdettem 5 órakor Visoca felé, a jobbszarnynyal, a Boszna jobbpartján levővel szintén 5 órakor. A főcsapattal pedig homokos uton 7 és fél órakor délelőtt. 8 órakor bukkantak az ellenségre, mely a Caics előtt hosszu vonalban állott föl, — a Boszna jobbpartján, Podvinaskától a Kraljevácz hegyig, a balparton meglehetős sürüen, különösen Vratnicsánál redifekkel, 3 oszlopban, kik élénk tüzelést kezdettek. A támadás, mely az ellenség balszárnyára intéztetett, lassu volt hatásában, mert elkeseredett küzdelem után Visoráig visszavettetett.

2 órakor délután a kevésbé fáradt 2 eskadron huszár és 2 ágyuval kémjáratot a tarték Serajevó körül. Megtudtuk, hogy e felkelők Dukovácz magaslatán egy üteg (4 ágyu) számára foglaltak állást s a Kobila-Glava hegység megszállva nem volt. Tegethoff egész csapatjával elárasztá Kosaszko-Brdo hegyét.

A derék-hadnak szóló napiparancs igy szól: Kaiffel tábornok 15 csapattal, egy könnyü tábori, s egy hegyi üteggel 4 órakor reggel t7vozik a táborból, s előrenyomul az ut hosszában Ilicze magaslatáig, Kotori felé lekanyarodik, illetőleg balra lefordul, megmászva Lasarimát, s Debelo-Brdon keresztül egyenesen Szerajevónak megy. Villetz ezredes 3 csapattal és 3 nehéz üteggel Kratinselo felé megy de, hogy tartalékul szolgálhasson, Kaiffel tábornokot követi. Villetz ezredes rendelkezésére azonkivül 4 és fél század lovasság adatott, Kaiffel tábornok csak fél századot kapott.

Tegetthoff, ki mellé Müller hadteste adatott, hogy a visszavonulás fedezve legyen, megbizatott Pasar-Brdo magaslatait birtokba venni, sürü köd könnyité meg a hadsapatok hadállását, melyek veszteség nélkul érték el a kitüzött pontokat.

Fél 7-kor dördültek az első ágyulövések, a felkelők kör-gyürühöz hasonló váracsa ellen, melyekben ágyuk voltak, 7 ó. 30 perczkor Villetz ezredes nehéz ágyui felvonultak Buzalitzra és megkezték a váracs ostromlását. Ugyannkkor rohanta meg Villetz a felkelőket Kratin-Selonál, kik ágyutelepek és vadász-árkok által védettek.

Kaiffel tb. a nehezen megmászható mrdzydgije-i és a trebevitzi magaslatokat csak nehezen mászhatta meg és az ellenséget nagy fáradsággal üzhette maga előtt, bár Villetz ezredes által erősen támogattatott, csak 10 ó. 5 p.-kor volt a magaslatok birtokán Deblo-Brdo-nál. Kaiffel Villetz és Tegethofl egyesült ütegeinek működése elhallgattatá a fellegvár ágyuit, mire a gyalogság szétszórt csapatokban nyomult a városnak, s a legborzasztóbb ütközetek egyike keletkezett; minden ház, minden ablak, minden ajtó mögül lőttek csapatainkra, sőt résztvettek benne az asszonyok is, segédkezet nyujtva a város nyugati részén levő kórházak lakói ellenségeskedésének; a csata egy óra 30 p.-ig tartott.

Lélekrázó jelenetek fordultak elő, melyeket a vallás-fanatizmus teremtett és csak katonáink nemeslelküségének tulajdonitható, hogy a város pusztulása nem jelentékeny, bár nehány ház a lángok áldozatává lőn.

Veszteségünk, fájdalom, nem jelentéktelen: Dalmost őrnagy, a 38-ik ezr., Limonsberger őrnagy 52. ezr., Andreansky kapitány 46. ezredtől nehéz sebesültek. Marquis Gotzani, 12-ik ijzér-ezr.-beli hadnagy, könnyü sebesült. —

Az elfoglalt diadaljelvények még nem határozhatók meg. Különösen ki kell emelnem az ütközetben résztvett összes csapatok vitézségét, első sorban pedig a könnyü, a nehéz és hegyi ütegek tüzéreit.

A csapat vezérek különös dicséretet érdemelnek; alázatos ajánlatomat a kitüntetéseket illetőleg, legkőzelebb elő fogom terjeszteni.

A fölkelők minden irányban széiszóródtak, különösen Gorozda és Rogatitza irányában. A csatározás bevégezte és az egész város bevétele után felvonatott a fellegvárra a császárri lobogó, a néphymnus zenéje és a katonaság örömujjongása hangjai között, mire 101 ágyu-lövés dördült el; az átalanos örömben a keresztény lakosság résztvett. Serajevó 1878. augusztus 10. Philippovics.

Nyilt tér.*)

Balogh Mihály házaló mérnök üzi városunkbau az ámitás mesterségét, mert magát a mérnöki tehetség netovábbjának vallja s bizonyitványainak felmagasztalása és a jelenlegi mérnökök rágalmazásával a főmérnökségre ajánlja magát és szavazatot koldul.

Azon hitvány cselekedet, hogy t. i. valaki magát nem érdem, hanem a mások kissebbitésével igyekszik kitüntetni, elég bizonyitékát adja a törpelelküségnek; melyet megrovás nélkül hagyni méltányosság tekintetéből sem lehet. Annálfogva mi, kik B. M. urat mint volt egyetemi tanulótársunkat az egész pályáján ismerjük, minden érdek és személyeskedés nélkül a közönséggel megismertetjük és pedig, hogy hosszasdalmasak ne legyünk, csupán csak a képessége ellen teszünk kifogást.

B. M. ur a mérnöki pályáján vasutigazgatóságtól vasutigazgatósághoz pályázott, még külföldön is megkisérlé szerencséjének megállapitasat; — de mindenütt mint rajzmásoló nyert alkalmazást; később az államhoz ment, de itt is leginkább csak irodai munka végzésére s egy pár utkaparó felügyeletére terjedt ki hatásköre. Ebből látható, hogy nemcsak az épitészet, hanem még a földmérés gyakorlatában sem lehetett magát kiképeznie. Hol van még a város ügykezelésével és ügyeiveli ismeretség is? melynek hiányában a város érdekeinek megesonkitása nélkül a főmérnöki széket betölteni lehetetlen.

B. M. ur meg volt győződve, hogy előbbi pályáján babért aratni képtelen, s azon hiedelemtől vezéreltetve kóborolt ide, hogy városunk értelmes polgárait felültetheti; mert lehetetlenség, miszerint azt tételezte volna fel magáról, hogy ennek a fontos állomásnak megfelelni képes leend.

Mi, kik B. M. urnak nem a halmaz üres bizonyitványait, hanem magát az embert és ismert tehetségét birálgatjuk, megvagyunk győződve, hogy e fontos hivatalnak meg nem felelhet. Annálfogva a város érdekében elvárjuk a tek. candidáló bizottságtól, hogy minden pártszenvedélyt félre téve, a pályázók közül annak ad előnyt, a ki már e téren gyakorlott és ismeretes egyén. Az értelmes szavazó polgárokról pedig feltételezzük, hogy szavazataikat nem vesztegetik B. M. urra, csupán csak azért mert: egy látogatást tett nálok a magát oly tulságosan magaszta'ó, szerencsevadászó ur.

Debreczen, 1878. aug. 20.

Simon István
és
Fodor József,
épitész mérnök.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

MOLL Seidlitz-pora.

csak akkor valódi

csak akkor valódi

ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorozott czégem van lenyomva.

Büntető birósági itéletek ismételten konstatálták czégem és védjegyem meghamisitását; azért óva intem a közönséget az ilyen hamisitványok vásárlása ellen, minthogy azok, csak ámitásra vannak számitva.

Egy lepecsételt eredeti doboz ára 1 forint o. é.

valódi minőségben kapható az X-szel jelölt czégeknél.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb önsegélyző szere a szenvedő emberiségnek minden belső és külső gyuladásnál, a legtöbb betegség ellen, mindennemü sebesülések fej-, fül- és fogfájás, régi sérvek és nyilt sebek, rákfekélyek, üszök, szemgyuladás, mindennemü bénulás és sérülés stb. stb. ellen.

Üvegekben használati utasitással együtt 80 kr, o. é.

valódi minőségben a †-tel jelölt czégeknél.

DORSCH-HALMÁJ-ZSIROLAJ
Krohn M. és társától Bergenben (Norvégiában.)

Ezen halmáj-zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló, faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható. **Ára egy üvegnek használati utasitással együtt 1 frt. o. é.**

valódi minőségben a *-gal jelölt czégeknél.

Raktárak: Debreczenben (x*) Göltl Ferd. gyógyszerész. (x*) Dr. Rothschneck Emil gyógysz. (x*†) Vecsey Viktor gyógysz. (x) Mihalovics István gyógysz. (x) Tamássy Károly gyógysz. (x*) Geréby Fülöp. **Fehérgyarmat** (x) Balika Károly gyógyszerész **Hajdu-Böszörmény** (x) Ray Lajos gyógyszerész. **Kisvárda** (x) Balkányi F. **Mándok** (x) Türk J. A. gyógysz. **Miskolcz** (x) Mayer R. gyógysz. (x) Pasteiner Ferencz. (x†*) Ujházy Károly gyógysz. **Nagybánya** (x) Haracsek József és fia. **Nyiregyháza** (x†*) Tirscher Gyula gyógysz. **Nyirbakta** (x) D. Kohányi gyógysz. **Szolnok** (x) Horánszky István gyógysz. **T.-Ujlak** (x) Royko Viktor gyógysz. **Zilah** (x) Weisz Samu gyógysz. **Szathmár** (x) Losoncay József.

Salicyl-szájviz. A foggyógyászat legilletékesebb tekintélyei itélete szerint kitünő óvszer a fogfájás ellen, melynek hatása egyszersmind üditő és rothadás ellen is jó. Ára 60 kr.

428 47— **A Moll**, k. k. Hof-Lieferant, **Wien**, Tuchlauben Nr. 9.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik hogy Sallay Gábor csődtömegéhez tartozó, az elepi 144. telekkönyvben jegyzett 8000 frtra becsült kösiszegi 8 nyilas vagyis 45 catastrális hold szántóföld, az 1878. évi augusztus hó 28-dik napján, szükség esetén sept. hó 28-ik napján mindig délelőtt 10 órakor, a helyszinen a kösiszegi pusztán megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog:

Kikiáltásiár a becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitüzött birtok nem fog eladatni.

Arverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben, vagy ovadékképes papirban csődtömeggondnok Báthory Sándor ügyvéd kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, és pedig: az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó, 4, 6, 8 hónap alatt 6% kamatokkal együtt a csődtömeggondnoknál lefizetni.

A feltételek többi része a törvényszéknél a csődtömeggondnoknál megtudható.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitüzött javak iránt tulajdoni- vagy más igényt avagy elsőbbségi jogokat érvényesithetni vélnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számitandó 15 nap alatt, habár külön értesitést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyujtsák be: különben azok az árverés folyamát nem gátolván egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. 1878. évi julius hó 26-dik napján.

Becske Lajos, h. elnök. **Ujfalussy István**, h. jegyző.

(276.)

Védjegyzett Ajánljuk védve

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

csász. kir. hadügyministerium, ő felsége haditengerésze és számos jótékony intézet sat. szállitói

csász. királyi szabadalmazott gyárának legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyvát, ágybetéteit, sátorkelméit.

The Singer Manuf. Co. New-York

a világ első és legnagyobb varrógép gyárának gépei

használati képességük, jóságuk és tartósságuk által, mint a varrógépek legczélszerübbjei ismertettek el, s ez nemcsak az egyes vevők, és részrehajlatlan szakértők által van elismerve, hanem **több mint száz** legelső kiállitási érem által is kitüntetett; — a legfényesebb bizonyitékot azonban a használatban lévő óriási menyiség nyujtja, a mely évről évre mindig magasabb fokra hág. — igy például a legközelebb lefolyt évben, az eladott varrógépek száma

282.812 darabra megy,

a mely több mint felét kiteszi az összes amerikai varrógép gyártmányának.

Minden eredeti Singer gép a kar felső részén a

„THE SINGER MANUFACTURING COMPANY"

czégiratot viseli, s az ezen föliratot nélkülöző gépek, nem eredetiek.

A nagyérdemü közönség előnyére s azon czélból, hogy gépeim minden egyes, még a kevésbbé vagyonos egyének által is megszerezhetők legyenek, azokat minden árfölemelés nélkül, **csekély előleg s hetenkénti 1 frt 50 kr részletfizetés mellett** árusitom el, valamint minden elhasznált vagy czélnak meg nem felelő gépet, készpénz gyanánt átveszek.

NEIDLINGER G. Debreczenben, templom-bazár 6. szám.

THE SINGER MANUFACTURING Co. NEW-YORK FŐÜGYNÖKSÉGE.

KIRÁLYMALOM

GÖR-ÁRPAKÁSA-GYÁR

HEDERICH és STRAUSZ-tól

Budapesten

ajánlják az általánosan kedvelt gyártmányukat, mint

gör-árpakását
árpakása-lisztet
hámozó borsót
tengeri-kását
} uj kásából

a legjutányosabb gyári áron.

Próbák és árjegyzékek kivánatra ingyen küldetnek.

(270.)

Kiadó tulajdonos: Vértessi Lajos.

Debrecen, 1878. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.